

Director,
XEVI XIRGO

Subdirectors,
JOSEP MARIA FLORES,
LLUÍS MARTÍNEZ,
JOSEP MARTINOY,
CARLES RIBERA

SECCIONS:
Política, **PEPA MASÓ;** Europa-Món, **PILAR ESTEBAN;**
Economia, **JOAN ARMENGOL;** Opinió, **TONI BROSA;**
Societat, **CARLES SABATÉ;** Cultura, Espectacles, **JAUME VIDAL;** Comunicació, **GEMMA BUSQUETS;** Disseny,
MANEL CASTILLA; Fotografia, **ROBERT RAMOS;**
Documentació, **CARME TORNÉS;** Delegada a Madrid,
MONTSE OLIVA; AVUI.CAT, **JORDI PALMER;**
President del Consell Editorial, **VICENT SANCHIS**

REDACCIÓ I SEU SOCIAL:
Tàpies, 2 - 08001 Barcelona

CENTRALETA Tel. 93 316 39 00
ADREÇA INTERNET: <http://www.avui.cat>
SERVEI D'ATENCIÓ AL CLIENT Tel. 972 18 64 80 - Fax: 972 18 64 40

PUBLICITAT: **HERMES COMUNICACIONS, S.A.**
Santa Eugènia, 42. 17005 Girona.
Tel.: 972 18 64 35 - Fax.: 972 18 64 10 - Adreça electrònica: publicitat@avui.cat

IMPRESSIÓ: **Gráficas de Prensa Diaria. DL: B20.249-1976** DIFUSIÓ CONTROLADA PER L'OJD.

A efectes del que preveu l'article 32.1 paràgraf segon de la LPI, Corporació Catalana de Comunicació SL s'oposa expressament a la utilització de qualsevol contingut d'aquest diari amb la finalitat de fer resenyes o revistes de premsa amb fins comercials (press-clipping) sense comptar amb l'autorització prèvia de Corporació Catalana de Comunicació SL.

L'ORIGEN GENÈTIC DE LA IMPULSIVITAT QÜESTIONARIA LA RESPONSABILITAT SOBRE ELS ACTES?

David Bueno i Torrens

Professor i investigador de genètica de la UB i divulgador de la ciència

Impulsivitat i llàgrimes

D' adolescent tenia un amic amb inquietuds musicals que s'emocionava especialment amb la pel·lícula *Somriures i llàgrimes* (*The Sound of Music*, de Robert Wise), una amistat esquinçada per un rampell impulsiu causat per una acumulació de desavinences. Feia temps que no hi pensava, malgrat que mai l'he oblidat, però un parell de treballs recents me l'han fet recordar. Un refrany ens adverteix que cal pensar abans d'actuar. Si actuem impulsivament ens arisquem a patir patacades imprevistes. Però també és cert que si triguem massa a actuar podem perdre oportunitats irrepetibles, o rebre altres patacades. Això implica que, pel que fa al cervell, sigui necessari un control molt fi de la impulsivitat.

ES CONEIXEN DIVERSES síndromes psiquiàtriques i de comportament que es caracteritzen per una impulsivitat desbordada, com el dèficit d'atenció per hiperactivitat i el desordre de personalitat antisocial, entre d'altres. L'estudi genètic d'aquesta característica ha demostrat que es veu influïda per diversos neurotransmissors, com la dopamina i la serotoni-

na—els neurotransmissors són molècules que transmeten senyals entre neurones—, però els mecanismes precisos d'actuació són força desconeguts. En analitzar dades genètiques d'una població fina, un equip de recerca acaba de descobrir un dels mecanismes mitjançant els quals es regula la impulsivitat. Han analitzat aquesta població per la proximitat genètica que presenten els seus membres, els quals provenen de dues onades migratòries molt concretes ocorregudes fa 4.000 i 2.000 anys respectivament. Aquesta proximitat simplifica les anàlisis, perquè hi ha menys varietats a comparar.

HAN VIST QUE UN SOL CANVI puntual en un gen d'un receptor de la serotonina anomenat HTR2B és suficient per induir una impulsivitat extrema, mentre que les persones que no tenen aquest canvi l'administren molt millor. Aquest receptor controla la producció de serotonina i de dopamina en una zona del cervell anomenada *nucli accumbens*, les neurones de la qual regulen la impulsivitat i també la capacitat d'escollir entre opcions diferents. Una troballa que, com tantes altres que s'estan produint re-

CARLES DE MIGUEL

“El nostre comportament només es pot moure dins un interval molt concret delimitat per l'activitat específica dels nostres gens, però també per l'activitat dels gens dels altres”

centment respecte a l'acció de gens concrets sobre el nostre comportament, fa que ens hauguem de plantejar fins a quin punt som plenament responsables dels nostres actes, com sovint ens agrada pensar—menys quan busquem excuses, moment en què tendim a culpar els altres dels nostres actes—, o si únicament ens podem moure dins uns intervals concrets de comportament, els que ens permet la nostra biologia.

UN ALTRE TREBALL publicat també aquest darrer mes va en la mateixa direcció, però en aquest cas analitza canvis en el nostre comportament en funció de subtils missatges dels altres. Un equip de recerca ha demostrat que les llàgrimes de les dones produïdes com a conseqüència d'una emoció negativa contenen un senyal químic inodor que, quan és captat pels homes, altera subtilment la seva activitat cerebral, fet que es tradueix en una reducció del desig sexual i dels nivells de testosterona. La testosterona és una hormona que condiciona determinats comportaments típics del gènere masculí. I cal dir que qualsevol senyal químic emès pel nostre cos ha de tenir un rerefons genètic que el controla. Com acabo de suggerir, sembla que el nostre comportament només es pot moure dins un interval molt concret delimitat per l'activitat específica dels nostres gens, però també per l'activitat dels gens dels altres, que condicionen les nostres respostes fisiològiques.

Un país normal a internet

Saül Gordillo

Periodista

Tindrem Twitter en català de la mateixa manera que tenim Facebook en català. Tot allò que no et pertoca pel fet de no tenir estat propi ho pots aconseguir amb activisme, rigor i in-

tel·ligència. Si tens una llengua i una cultura, si ets una nació, pots aconseguir l'estatus que correspondria a un estat qualsevol. La normalització del català a internet és això. Aconseguir que Google t'inclogui entre les 40 llengües globals que et permeten veure un vídeo d'Obama al Youtube de la Casa Blanca subtitulat en català. Que el català sigui una llengua de primera en el món glo-

bal. Si ets català, et mous per internet pràcticament amb les mateixes condicions que un francès o un espanyol. La conquesta catalana s'explica pels cinc anys de domini propi, el *.cat*, que ja acumula 48.000 pàgines i es confirma com un dels més actius i fiables dels de la seva categoria. Català és sinònim de solvent, en matèria de dominis. Que la gent pugui piular amb un Twitter en ca-

talà o que pugui agregar amistats amb un Facebook en la seva llengua és una prova que cal mantenir un nivell constant d'activisme catalanista. Els internautes s'organitzen espontàniament i treballen per fer possible que les eines que utilitzen estiguin en la seva llengua, i llavors proliferen campanyes i peticions a Twitter i Facebook o als senyors d'Apple que treuen l'iPhone

nou en català. Si ho demanes, amb respecte, un punt d'amabilitat, i de mostres que hi ha gruix al darrere, o sigui mercat, te'n surts. No podem dir el mateix del món analògic i dels amics de Madrid, oi? Internet és llibertat. Trenca les cotilles polítiques dels estats, les absurdes limitacions administratives. Per això internet i catalanitat van lligats els últims anys. Per

això calen també observatoris com *wiccac.cat*, que ahir celebrava el desè aniversari a l'Institut d'Estudis Catalans. Deu anys vetllant per la presència del català a les webs, fent un baròmetre sobre la normalització lingüística a la xarxa. Els mateixos deu anys de la Viquipèdia en català, una de les més actives del món, per cert. A internet, i adaptant la cançó dels Manel, moltes vegades ens en sortim.